

Ov Liszt koiga imal bude, y priszebi noszil nijeden zlen Veter nechemu naskoditi. Ove mochi, y pochijajuch zovakvemi Rechmi: Jezsus szmiluiszemi, Jezsus vszigdar na pomuch budimi vu vodi vu Gori, Jezsuz na pomuch budimi szuprot Neprijatelju Peklenszkem. Szmiluiszemi Goszpodine Jezsus, obchuvajme od vszakoga greha. Pomozí mi Bog Otecz y Szin y Duh szveti jeden Bog, szveto Troisztvo. — Ov Liszt naisliszu v Betlehemu, kojega je poszlal Gospodin Bog vu szvojem kipu, po szvetom Mihalu Arkangelu, y vu Rimu je napiszano zlatemi Litorami vu jedni Czirkvi a nijeden Chlovek ne zna vuchem sztoji, niti doteknuti szega neszmi. — Ja Jezsus milosztivni blasene Divicze Marie pizsal szem ov Liszt, zapovedam za szvetoga Szeraphina obdersavaite zapovedi Ocza mojega, a ja hochu vsze Vam rad dati; ako nechete veruvati hochu od Vafsz odvernuti Miloschu Ocza mojoga, y cherne Vticze budu ober vasz letale y z velikemi vetri y prahi hatale. Ki goder ov Liszt ima moraga poszoditi od Hise do Hise, ar da bi on Chlovek tuliku Grehov imal, kuliku vu morju Peszka na Drevu Lisztja, hote nyemu vszi odproscheni biti. Ov Liszt koja Sena tesek Porod ima, naiga priszebi noszi, lesis Porod hoche imati, y ovo dete pred Bogom y Ludmi zagovorno hoche biti. Ov Liszt treba je vu chisztochi dersati, ar je ove Rechi szveti Ivan poszvetil, koi goder ov Liszt imal bude y pri szebi noszil, y da bi ga 3krat do Leta vu Hisi szvojoj vuchnil presteti, nesze bojati niti vraga niti Puske niti Szable niti zneba Treszkanya niti Neprijatela niti Ognya niti nad Marhum szvojom kvara ar mu naskoditi nebudu mogla vek na veke Amen. *Ante Goričlján.*

Listnica. G. R. Z zanimanjem smo čitali slike »Mlada kri« in »V duplu« — a Bog ne daj, da bi bili morda dobri, dovršeni ali vsaj zreli za tisek — le ker se kaže v obeh krepak talent, ki pa tava po megleni, vlažni in osladni sentimentalnosti, kakor izgubljen popotnik po gošči. Toda uverjeni smo, da boste kdaj še kaj dobrega spisali. Poznamo znanega pisatelja slovenskega, ki se je tedaj, ko je bil še tako mlad, kakor Vi, najrajši pečal s predmeti kakor: »Križ na razpotji«, »Kamen ob cesti«, »Samotna breza«, i. t. d. in kateremu je bilo najljubše gaslo Uriel Acostov rek: »Ich bin einer von denen, die am Wege sterben«. Danes pa le v posebno veselih urah poišče kak takov zaprašen spisec iz skritega predala in beroč ga sam záse, smeje se na glas nekdanjemu mladostnemu — obzorju. Sicer pa — pišite, studirajte — in čakajte, da Vas tudi življenje čemu nauči! — G. A. K. Vi požete o »Ženski«:

»A slušaj, dragi!	Pripravi te ob čast,
To bitje prekrasno,	Ob sladke nade, ob poštenje,
To rajsko bitje . . .	Pripravi Te — gorjé —
Večkrat slepi strašno.	Ob ljubo zdravje in — življenje . . .«

Svetujemo Vam torej, da temu »prekrasnemu bitju« ne hodite preblizu, posebno sedaj, ko ste še tako mladi; kajti »ljubo zdravje« je vendar prvo! O priliki morda kaj. — G. V. H. Brez dvojbe talent! Čitajte le tako pridno stare svoje klasike, kakor ste jih — o tem smo prepričani — do sedaj. Heineja pa par let pustite! Jedno pesem porabimo gotovo, in veselilo nas boče, če nam prilično še kaj pošljete, toda v stihih! — G. — kl na D. Spis se izvrstno bere v veseli družbi. Humor in natančno opazovanje ljudi ga značita; toda preveč lokalni in semtertja pretrivijalen je; pri berilu v krčmi človek to presliši, ali pa jemlje kot nekaj neizogibnega, a nam ni mogoče. In kar je glavna stvar: saj je bil do par vrstic že v nekem drugem listu natisnen! — Gospodičina M. v Trstu. Morebiti, toda — pogojno! Naznanite naravnost g. Janku Kersniku na Brdu (pošta Lukovica), kam in pod kakim naslovom naj Vam piše; on Vam natančneje razodene naše želje gledé Vaše povesti. In — oprostite — uverjeni smo, da ste lepi — čemu torej zagrinjate obraz? — Nauportensis. Zgodi se Tvoja volja, o gospod: V koš! — G. J. B. v Z. »Národnega blagá« imamo v izobilji. Hyala torej! »In zarudela je« je prijetno pisano, toda brez dejanja, brez konflikta! »Škriljanovega Matijca« bi vzprejeli, ako napravite iz njega pristnega Belega Kranjca. Sedaj pa govori kakor zaljubljen student. Poskusite, saj pisati znate! — G. Lipe M. v Arlici. Gledé »národnega blagá« odgovarjamo Vam isto, kakor gospodu B. Oprostite, da tako pozno; založili smo bili Vaš list. — G. K. v R. Vsa tragika povesti Vaše tiči v tem, da je bil jedini sin

stare, onemogle matere potrjen v vojake. In to je — glejte — kar nemožno — ker so takšni fantje po § 17. br. zak. — oproščeni od vojaščine. Čemu torej jok in stok, ko vender župan in okrajni glavar lahko vse opravi in na dobro obrneta — Gospodičina M. M. v T. Zakaj je g. Kersnik povesti svoji dal ime »Rošlin in Vranko«, dasi se nobena oseba v nji ne imenuje takó, to zveste tedaj, ko bo de povest zvršena, ako ne uganete že prej. Imé je vzel od národne balade, ki je bila prvič natisnena iz Andr. Smoletove zbirke v »Kranjski Čbelici« (III., 84). Balada slóve takó:

Rošlin in Vranko.

»Kak hozhe bit', kaj hozhva strit'
Ti si premlad se oshenit',
Jes fem preflara se moshit'.«
»Le mati omoshite se,
Vsamite, kogar hozhete;
Le húdiga Rošlina ne,
Ki velik moj fovrashnik je:
Je brata in ózheta vbil,
In komaj sim mu jes ufhel.« —

Al mati nizh ni marala,
Rošlina vsela húdiga,
Verjankovga fovrashnika. —
Svezhér s njim grede v hrambó spat;
Verjanko gré pod okno stat —
Je v hrambi govorila mât':
»O fhkoda, fhkoda sa blago,
Ko sdaj se rasdelilo bo!
Kaj pravim tebi, ljubi mosh!
Tam v zherni gori, v tamni gofsh,
Študen'z pod bukvo vidil bofsh.
Ti rezhem se sa búkvo skrit',
Verjankota skrivej vmorit' —
Še jutro bolna bom storila,
In simu rekla, govorila,
De boljshi meni pred ne bó,
De pila merslo bom vodó,
Ki v zherni gori se dobó.
Šin me je vbogal vfelej rad,
K študenzu hozhem ga poslat'.«

Pretiho gré Verjanko stran',
Beféde njene v ferz' ohran';

Ta balada, kateri se očitno pozna, da je po národni pesmi *popravljená* (kar je storil najbrž Prešeren), bila je pozneje še večkrat natisnena, tako n. pr. v Korytkovih slovenskih pesmih kranjskega národa (I., 91 in II., 82), v Vrazovih národnih pesmih ilirskih (1839., 172 str.) in napósled v dr. Sketovem berilu za 5. in 6. gimn. razred (str. 112). — Gosp. A. J. R. K. St. J. B. Prejeli smo nakaznico za 12 glđ. 87 kr. ter sebi odšteli 6 glđ, ostanek pa izročimo dotični tiskarni za naročena dva časopisa. — G. J. R- a., c. kr. g. v B. p. za poslana lista niste nič več dolžni.

Drugim gg. pisateljem odgovorimo prihodnjič.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 glđ. 60 kr., pol leta 2 glđ. 30., četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 glđ. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: Fr. Levec i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: Fr. Levec.
Uredništvo in upravništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.